

DUNAKESZI HELYTÖRTÉNETI SZEMLE

Dunakeszi-Alag Helyismereti Lapja

SZERKESZTŐSÉG: KÖLCSEY FERENC VÁROSI KÖNYVTÁR
DUNAKESZI, KOSSUTH LAJOS U. 6.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
CSOMA ATTILA ÉS LŐRINCZ RÓBERT

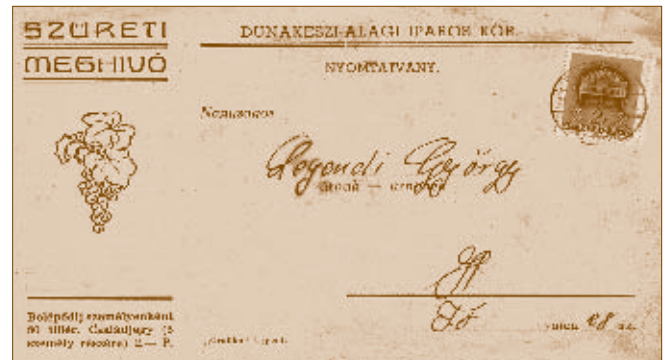
MEGJELNIK ÉVENTE HÁROMSZOR
KIADJA A KÖLCSEY FERENC VÁROSI KÖNYVTÁR

Szüreti mulatság

„Édes Atyámfia!

Mivelhogy a szőlő megérett és azt le is kell szedni, avégből fordulunk magukho': legyenek segítségünkre és jöjjenek el Dunakeszin, az Iparos Otthonban f. évi szeptember hó 3-án vasárnap délután 6 órai kezdettel rendezendő szüreti mulatságra. Otthon ne vacsorázzon senki, mert Mici néni 7 órára olyan finom birkapörköltet és cigánypecsenyét készít olcsón, hogy mindenki meg lesz elégedve, jó és olcsó badacsonyi és jó zene sem fog hiányozni, mert házi zenekar is lesz. Fedett helyiségről gondoskodunk.”

A fenti meghívást Legendi György kapta kézhez 1939 szeptemberében a Dunakeszi-Alagi Iparos Körtől. A korabeli falu őszi vigalmait mindig a környék fiatalságának zenés rendezvénye, a szüreti mulatság nyitotta. Az eseményt általában valamelyik civil szervezet rendezte, kibérelve a falu egyik kocsmáját. A fenti mulatságnak, rendhagyó módon, az Iparos Kör saját helyisége adott otthont. Minden szüreti bálnak volt egy bírója és egy bírónéja. A hagyomány szerint ezt a tisztet mindig a falu újdonsült házaspárja töltötte be. Az 1939-ben rendezett mulatságon ifj. Sipos Jánosé és feleségéé volt ez a tisztség. A résztvevők közül néhányan csikósnak, illetve csikóslánynak öltöztek, ruhájukat nemzeti szalag ékesítette. Az egész falun keresztül haladó felvonulásukkal kezdődött a bál. A menetet a főcsikós és a főcsikóslány vezette, 1939-ben Kónyi Jenő és Selmeczi Annuska. A felvonulás után jött a vacsora, majd hajnalig

tartó zene és tánc szórakoztatta a jelenlévőket. A belépődíjából származó bevételt jótékonyossági célra fordították. A bálban szokás volt, hogy a legények szőlővel kedveskedjenek a nekik tetsző leánynak. A legszebb fürtöket köszömlére tették, érinteni ezeket azonban tilos volt. A legényeknek így csellel kellett hozzájutniuk, hiszen minden vendég azt leste, hogy ki mer csenni a fürtökből. Aki nem volt elég ügyes, és tetten érték, annak a bíró szabta ki a büntetést komoly pengőforintokban.

A szüreti bál hagyománya – az elmúlt évek jószándékú kísérletei ellenére – kiveszőben van településünk életéből, így szőlőfürtök híján a Dunakeszi Helytörténeti Szemle legújabb számát nyújtjuk át kedves olvasóinknak. (a szerkesztők)

